

عنوان مقاله:

جایگاه آینده پژوهی در برنامه ریزی آموزشی و نظام آموزشی کشور

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی دستاورهای نوین پژوهشی در علوم انسانی و مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محبوبه قانع عزآبادی - معاون آموزشی دبستان راه فرزندان یزد و کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی اردکان

فهیمة قانع عزآبادی - آموزگار دبستان شهید صدوقی ناحیه یک یزد و کارشناسی ارشد تکنولوژی آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد

سمیه فلاح تفتی - آموزگار آموزش و پرورش ناحیه یک یزد و دانشجوی دکترای برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد میمه

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف جایگاه آینده پژوهی در برنامه ریزی آموزشی کشور می باشد. بر اساس تجربه های نظام آموزش و پرورش پیشرفته، آینده نگری استراتژیک توانایی نظام آموزش و پرورش را در برنامه ریزی به نحو بارزی افزایش خواهد داد. برنامه ریزی آموزش و پرورش مانند، دیگر برنامه ریزی ها عمیقا نیازمند آینده نگری است. نگرش نظام آموزشی با نقش حیاتی و مسئولیت هایی که در قبال جامعه به عهده دارد باید به آینده وسیع تر، نافذتر، و سنجیده تر از دیگر سازمان ها باشد تا تصویر دقیق و درست تری از آینده ارائه دهد. آینده نگری ارتباط نزدیکی با برنامه ریزی آموزشی دارد به طوری که آنها را لازم و ملزوم یکدیگرند یا تکمیل کننده همدیگر می دانند. در این پژوهش ضمن بررسی مفهوم آینده پژوهی و ابعاد آن و نوع نگاه هایی که می تواند داشته باشد، به برخی از نکات عمده این مسئله در نظام برنامه ریزی آموزشی و سازمان آموزش و پرورش پرداخته شده، سازمانی که با رشد فزاینده و فراگیر خویش تعیین کننده راه آینده است و پیوند میان کیفیت این نظام ها و مقوله آینده نگری است. نتایج نشان می دهند که آینده پژوهی ارتباط نزدیکی با برنامه ریزی آموزشی دارد. می توان گفت این دو مقوله لازم و ملزوم و تکمیل کننده همدیگر هستند.

کلمات کلیدی:

آینده پژوهی، برنامه ریزی آموزشی، نظام آموزشی، برنامه ریزی استراتژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/865410>

